

“HZ. İSA’NIN MEHDİ VE DECCALLE İLİŞKİLENDİRİLMESİ ÜZERİNE”

EMRULLAH FATİŞ*

On Holy Jesus's to the relationship of the Mahdi and the Dajjal

Abstract: According to the Qur'an, the holy Jesus is dead, dead people can't raise from the dead before the apocalypse. When the Judgment come near, It is an image to wait for Mahdi and the Antichrist from the sky. At the same time when the Judgment come near it is also an image to killed Antichrist by Jesus. The word of Teveffi is same for everyone and it means to die is same for everyone. It is false for Jesus who was taken to heaven before dying. Enemy nations have generated enemy Antichrist and Mahdi. For this reason , the concept of Mahdi and Antichrist have turned into a chaos. In this article, We tried to prove that there is no relation between Mahdi and the antichrist with Jesus.

Key Words: The Mahdi, Mesih, the Antichrist, returning Jesus

---

* Yrd. Doç. Dr., Kilis 7 Aralık Üniversitesi İlahiyat Fakültesi [temelislam@gmail.com]

Öz: Kur'an'a göre Hz. İsa ölmüştür, ölen kişi de kiyametten önce dirilemez. Kiyamet yaklaştığında, gökten İsa beklemek, Mehdi beklemek bir boş inanç olduğu gibi, Hz. İsa'nın kiyamet yaklaştığında Deccali öldüreceği de asilsiz ve boş inançtır. Herkes için normal ölüm anlamına gelen teveffi kelimesinden Hz. İsa için taraflı bir şekilde ölmeden önce göge çıktı anlamı çıkarmak yanlıştır. Birbirine düşman devletler birbirine düşman Mehdi üretmişler, deccal üretmişlerdir. Bu yüzden mehdi ve deccal motifleri çelişkiler yumağına dönüşmüştür. Bu makalemizde, Mehdi ve Deccalin Hz. İsa ile ilgisinin olmadığını kanıtlama-ya çalıştık.

Anahtar Kelimeleler: Mehdi, Mesih, Deccal, Nüzulü İsa

1-Giriş

İslâm saf haliyle vahiy ve onu açıklayan Hz. Peygamber'in sağlam ve sahîh yaşıntısını yansitan sözlerinden ibarettir. İslâm kültürü ise Kur'an'ın yanı sıra diğer tarihsel ve geleneksel unsurların birleşmesiyle oluşan beşeri bir örüntüdür.

176

OMÜİFD

Hz. İsa hakkındaki İslâm kültürü ile, diğer Ehl-i Kitap'tan kaynaklanan kültürler arasında, belirgin farklar olduğu bilinen bir gerçektir. Hz. İsa hakkındaki bilgiler diğer yabancı kültürlerle ve uydurma hadislerle birleşerek yeniden yapılmıştır. Kur'an'ın Hz. İsa hakkında vermek istediği yalın ve net mesaj, yabancı kültürler arasında erimiş ve hemen hemen belirsiz hale gelmiştir. Hz. İsa'nın diğer peygamberler gibi bir beşer olması ve ölmüş olmasına rağmen onunla ilgili abartılı şekilde anlatılan Mehdi ve Deccal rivayetlerin incelenmesine ihtiyaç vardır.

Bu çalışmamızın amacı, Müslümanların belleklerinin bâtil inanç ve hurafelerle doldurularak duygusal inançlarının sömürülmesine son vermek, Kur'an'ın mesajındaki gerçekleri kavrayarak, Allah'ın açık ve seçik olarak beyan ettiklerinin hurafelerle şekillendirilmesine engel olmağa çalışmaktadır.

Mâturîdî kelamcısı Ebu'l-Muîn en-Nesefî'nin, "Yalana ihtimali olan söz ilim olamaz. İlim yalan olması düşünülemeyen mütevatır haberler-

dir”,¹ sözlerinden hareketle ve “Oysa onların bu hususta bir bilgileri yoktur, sadece zanna uyarlar. Zan ise şüphesiz gerçeği ifade etmez.”² Ayetinden hareketle biz de ilim seviyesinde olmayan zannî haberler üzerine din bina edilemez kanaatindeyiz. Bu nedenle İslâm'ın gerçek dışı rivayetlerden ve sapmalardan temizlenmesi ve Allah'ın hoşnut ve razı olduğu İslâm dininin zanlarla, çelişkilerle dolu kültürel oluşum ve hura-felerin etkisinden bir an evvel kurtarılması yolunda, bilimsel adımların atılması gereğini duymaktayız. Bu sebeplerle böyle bilimsel bir çalışma ve araştırma yaparak değerlendirmelerde bulunmayı ciddî olarak gaye edindik.

2- Mehdi ile Deccal'in Hz. İsa ile İlişkilendirilmesi Sorunu

Kur'an'a göre Hz. İsa ölmüştür ve kiyametten önce dirilmesine berzah ayeti³ engeldir. Bu durumda Mehdi ile Deccal Hz. İsa ile nasıl ilişkilendirilebilir?

177

OMÜİFD

Kur'an tefsir ve tercümelerine girmiş olan bazı aşırı yozlaşmış yorumların temelinde siyasal arka plana sahip uydurma hadislerin büyük rolü vardır. Bu hadislerin etkisiyle Kur'an'ın orjinal kelimelerine yanlış anlamlar yüklenmiştir. Bunlardan biri de “teveffi” kelimesidir. Hz. İsa'nın normal ölümle olduğunu anlatan “teveffi” kelimesinin ve ruhu kabul edenlere göre onun ruhunun cennetteki yüksek derecelere ulaştığını anlatan ref kelimesinin Kur'an'daki kullanım biçimlerini inceleyelim: Hz. İsa'nın ölümü ve diğer insanların ölümü Kur'an'da “teveffi” kelime-

¹ Ebul-Muîn en-Nesefî, *Tabsîratu'l-Edîle*, Hüseyin Atay Neşri, I/26.

² Necm, 53/28; ayrıca bkz. Yûnus, 10/36.

³ Mî'minun, 23/99-100:

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَخْدُمُ الْمَوْتِ قَالَ رَبُّ ارْجُونَ ۖ ۙ لَعَلَّيْ أَغْمَلُ صَالِحًا فَيَمَا تَرْكَثُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَالَهَا وَمَنْ وَرَأَهُمْ بِئْرَزَخٌ
إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ

Nihayet onlardan birine ölüm gelince: "Rabbim! Beni geri gönder, belki, yapmadan bırakıǵımı tamamlar, iyi işlerim der. Hayır; bu söylediǵı sadece kendi sözündür. Tekrar diriltilecekleri güne kadar arkalarında geriye dönmekten onları alıkoyan bir engel (**berzah**) vardır"; ayrıca bkz. İbrahim, 14/44-45; Secde, 32/12; Enam, 6/27; Yasin, 36/31; Enbiya, 21/95; Nuh, 71/17-18; Zümer, 39/68; Hacc, 22/5-7; Mî'minun, 23/12-16; Şuara, 26/102.

siyle anlatılmakta olup Kur'an'da 24 yerde geçmektedir.⁴ Yine Hz. Peygamber ve arkadaşlarının ölümü, onların çocukların ölümü "teveffi" kelimesiyle anlatılmıştır. Hatta Hz. Peygamber duasında beni Müslüman olarak öldür derken de "teveffi" kelimesini kullanmıştır.⁵ Hz. İsa'nın ölümünden söz edilirken Kur'an'da "teveffi" kelimesi kullanıldığı gibi, Hz. Muhammed'in ölümünden ve ruhunun alınacağından söz edilirken de "teveffi" kelimesi kullanılmıştır.⁶ Bazı tefsircilerin Hz. İsa'nın ölümünü anlatan "teveffi" kelimesine canlı olarak göge yükselme anlamını vermeleri,⁷ Kur'an'ı tahrif ederek Yabancı kültürleri özellikle Hıristiyan teolojisini Kur'an'a sokmayı amaçlamadan veya siyasal çıkar sağlanmanın ötesinde bir anlam ifade etmez.

Hz. İsa'nın ölümünden sonra onun ruhunun Allah katında yüksek derecelere ulaşacağı hususu, Kur'an'da "ref" kelimesiyle anlatılmaktadır. Bu kelime Kur'an'da 29 yerde kullanılmakta ve çoğuunda derece yükselmesi anlamını taşımaktadır.⁸ O nedenle Hz. İsa'nın refini de manen ve ruhen yükselme anlamı dışında yorumlamamız Kur'an'ın bütünlüğüne ters düber.

⁴ Bakara, 2/234, 240; Âl-i İmrân, 3/55, 193; Nisâ, 4/15, 97; Mâide, 5/117; En'âm, 6/61; A'râf, 7/37,126; Enfâl, 8/50; Yunus, 10/46, 104; Yusuf, 12/101; Ra'd, 13/40; Nahl, 16/28,32, 70; Hac, 22/5; Secde, 32/11; Zümer, 39/42; Mü'min, 40/67, 77; Muhammed, 47/27.

⁵ Buhâri, c.III, s.102, Kitabu'l-Mezâlim, Bab:19; Buhari, c.III, s.231, Cihad, Bab:89; Tirmîzî, c.III, s.519, Büyü, Bab:7, hn.1214; Nesâî, c.VII, s.303, Büyü, Bab:83; İbn Mâce, c.II, s.815, Rûhûn, Bab:1, hn.2438-2439; Tecrîd-i Sarîh Tercemesi ve Şerhi, c.IV, s.s317-318; Buhârî, c.7, s.10, Kitabu'l-Merdâ, Bab:19; Buhârî, c.VII, s.155, Kitabu't-Dâ'avat, Bab:30; Tecrîd-i Sarîh Tercemesi ve Şerhi, c.12, s.70; Tirmîzî, c.III, s.302, Kitabu'l-Cenâiz, Bab:3, hn.:971; Ebû Dâvud, c.III, s.188, Kitabu'l-Cenâiz, hn.:3108; Nesâî, c.IV, s.2, Kitabu'l-Cenâiz, Bab:1; Tirmîzî, c.III, s.344, Kitabu'l-Cenâiz, Bab:38, hn.1024; İbn Sa'd, *Tabâkâtü'l-Kübra*, c.III, ss.38-39.

⁶ Mü'min, 40/77; Yunus, 10/46; Ra'd, 13/40. Şevkânî, *Fethu'l-Kadir*, c.I, s.344, Beyrut 1983; Tantâvî Cevherî, *el-Cevâhir fi Tefsîri'l-Kur'an*, c.II, s.109.

⁷ Konyalı Mehmet Vehbi, *Hüllâsatü'l-Beyân*, c.II, ss.613-614.

⁸ Bakara, 2/253; Âl-i İmrân, 3/55; Nisâ, 4/158; En'âm, 6/83, 165; A'râf, 7/176; Yusuf, 12/76,100; Meryem, 19/57; Nûr, 24/36; Fâtır, 35/10; Gâfir, 40/15; Zuhraf, 43/32; Vâkiâ, 56/3; Mücâdele, 58/11; Abese, 80/14; İñşîrâh, 94/4.

Hz. İsa, Yahudiler arasındaki yaygın hurafeleri düzelterek, onlara tevhid inancını anlatmaya çalışmıştır.⁹ Fakat inkârcı Yahudiler, Hz. İsa'nın öğretilerine inanmamışlar, onu öldürmeyi plânlamışlar, hatta o devrin Romalı yöneticisini ikna ederek, Hz. İsa'nın öldürülmesi için emir çıkarttırmışlardır.¹⁰ Hz. İsa'nın öldürülme korkusuyla ömrünün geriye kalan kısmını kaçip Yahudilerin gözlerinden gizlenerek geçirmesi, seyehata çıkararak geçirmesi de mümkünündür. İbn Kuteybe'nin (v.276/889) de kaydettiği gibi Hz. İsa'nın yer yüzünde dolaşan seyyah olduğuna ilişkin meşhur rivayetler vardır.¹¹

Bu konuda Hz. İsa'nın bağlıları ona çok yardım etmişler ve bu yardımlarından dolayı Kur'an onları örnek insan olarak övmektedir.¹² Bu husus Kur'an'da şöyle anlatılır:

"Ey inananlar! Allah'ın dininin yardımcıları olun. Nitekim, Meryem oğlu İsa, Havarılere: "Allah'a giden yolda yardımcılarım kimlerdir?" deyince, Havariler: "Allah'ın dininin yardımcıları biziz" demişlerdi. İsrailoğullarının birtakımı böylece inanmış, birtakımı da inkâr etmiştir; ama Biz, inananları düşmanlarına karşı destekledik de üstün geldiler."¹³

Hz. İsa'yı ele geçiremeyen Romalı askerler, amirlerinin verdiği emri yerine getirememenin verdiği korkuya veya yanlışlıkla olmalı¹⁴ ki, başka bir kişiyi Hz. İsa diye çarmıha germişlerdir. Hz. İsa'nın kamu işleri ile ilgili görevinin çoğu Galile'e geçtiği için Kudüs halkının çoğu onu tanımayorlardı.¹⁵ Hz. İsa yerine yanlışlıkla başkasının öldürülmesinin onun iyi tanınmamış olmasından kaynaklandığı da düşünülebilir. Bu olaydan

⁹ Mâide, 5/72-73, 117; Âl-i İmrân, 3/51; Tevbe, 9/31; Zuhraf, 43/64.

¹⁰ Matta, 26:4; Abdurrahman Meydânî, Tarih Boyunca Yahudi Oyunları, çev. E. Günenç, s.40-41.

¹¹ İbn Kuteybe, Te'vîlü Muhtelefi'l-Hadîs, s.280; Ayrıca bkz. Sa'lebî, el-Arâîs, s.229.

¹² Elmalılı, *Hak Dîni*, VII/4949; Muhammed İzzet Derveze, *Tefsîru'l-Hadîs*, X/176; ayrıca bkz.F. er-Râzî, *Tefsîr-i Kebir Maefâtîhu'l-Gayb*, trc. Suat Yıldırım v.dğr., XXI/470.

¹³ 61.Saf/14; havarileri öven ayetler için ayrıca bkz.3.Âl-i İmrân/52-53; 5.Mâide/111.

¹⁴ Süleyman Ateş, *Kur'ân-ı Kerîm Tefsîri*, II/709; Hz. İsa yerine yanlışlıkla bir başkasının öldürülüğü için ayrıca bkz. Muhammed Atâurrahîm, *Jesus Prophet of Islam*, s.36

¹⁵ İncil-i Şerif ile Tefsiri, c.1, s.216; Matta, 21:10; Süleyman Ateş, *Kur'ân-ı Kerîm Tefsîri*, II/709; Muhammed Atâurrahîm, *Jesus Prophet of Islam*, s.36.

sonra Yahudiler arasında Hz. İsa'nın çarmıha gerilerek öldürdüğü yönünde şüpheli haberler yayılmıştır.

Kur'an Hz. İsa'nın öldürülmediğini ve çarmıha gerilmediğini, fakat Hz. İsa'nın öldürdüğü ve çarmıha gerildiği yönündeki haberlerin dedikodu olduğunu haber vermiştir.¹⁶ Hz. İsa hakkındaki öldürme plânlarını öğrenerek Yahudilerden kaçtığı sıralarda, Yüce Allah, Yahudilerin Hz. İsa'yı öldürme girişiminde başarılı olamayacaklarını, onun eceli gelince, normal ölümle öleceğini ve ruhunu da yüksek derecelere ulaştıracığını haber vermiştir.¹⁷

Kur'an, Yahudilerin "biz İsa'yı öldürdük ve astık" iddialarını yalanlıyor, Hz. Muhammed gibi Hz. İsa'nın da ölüm tehlikesini atlattığını,¹⁸ Hz. İsa'nın eceli gelince normal ölümle olduğunu ve ruhunun yüksek derecelere ulaştığını iki ayrı ayette ayrıca belirtmektedir.¹⁹ Kur'an, Hz. Muhammed'den önce yaşayan tüm peygamberlerin olduğunu, tüm insanların ölümlü olduğunu hiç kimseye ölümsüzlük verilmemişini kaydetmektedir.²⁰ Hz. İsa, Hz. Muhammed'den önce yaşayan bir insan ve bir peygamber olduğuna göre Hz. İsa ölmüştür.

Çağdaş yazarlarımızdan ve tefsircilerimizden birçoğu da Hz. İsa'nın normal ölümle olduğunu ve ruhunun Allah'a yükseldiğini kaydetmektedirler.²¹

¹⁶ Ebû Mansûr Mâturîdî, *Te'vîlâtü Ehli's-Sünne*, Varak 131a-131b.

¹⁷ Âl-i İmrân, 3/55.

¹⁸ Enfâl, 8/30; Âl-i İmrân, 3/54.

¹⁹ Nisâ, 4/158; Mâide, 5/117.

²⁰ Âl-i İmrân, 3/144; Enbiyâ, 21/34.

²¹ Onlara Göre Hz Isa Tanrıının oğludur. Tanrıının oğlu olması da beşeriyetten yani insan olmaktan çıkması anlamına gelir. Neticede bu düşünce Hz Isa tanrıdır tanrılar ölmek inancına kadar gider. Oysa İslam İncancına göre Hz Isa da diğer peygamberler gibi bir insandır. Ve her insanın ölümü tattığı gibi; o da vefat etmiştir. Ebu Mansur Mâturîdî'nin de işaret ettiği gibi, Kur'an, Hz. İsa'yı Allah zanneden veya Hz. İsa Allah'ın oğludur ölmeye ihtimali yoktur diyen Hristiyanları yalanlamaktadır Ebû Mansûr el-Mâturîdî, *Te'vîlâtü'l-Kur'an*, Raşîd Ef. Ktp. No: 47, Varak 67a-67b:

قال الشیخ رحمة الله فی قوله اني متوفیك و رافعک الی قوله متوفیك يحتل وفي الموت بما يقبض روحه كفعله جمیع البشر
تکذیباً لمن ظن أنه الله او ابنه لا يحتمل ان يموت ;

Hz. Peygamber'in ölümünden sonra, Hristiyan kültüründen İslâm'a geçen motiflerden biri de, Hz. İsa'nın ölmendiği, göge çıkarıldığı, kıyametten önce tekrar dünyaya gelip Şam'daki Ak Minare'den ineceği ve Hz. Muhammed'in ümmetinin imamına müezzinlik yapacağı şeklindeki temelsiz sözlerdir. Hristiyan mitolojisi bu şekilde İslâmlaştırlarak, Müslümanların inançları arasına sokulmuştur. Bazı Müslümanlar da Hz. İsa'nın müezzin konumuna düşmesinden hareketle, Hz. Muhammed'in yüceltilliğini zannederek bu anlatıyı benimsemişlerdir.²²

Kelâm ve tefsir bilgini Ebû Mansûr Mâturîdî de Hz. İsa'nın öldüğü yönünde görüş bildirmiştir:

و يجوز أن يكون بعد وفات عيسى عليه السلام حين اختلفوا في مائة فمنهم من قال هو الله
ومنهم من قال هو ابن الله فكفرت به هذه الطائفه و آمنت به طنفة أخرى فلينذن الذين آمنوا على
عدوهم حين وقع لهم قتال فنصروا عليهم و ظفروا.

181

OMÜİFD

Hz. İsa'ya iman ve inkârin gerçekleşme tarihinin Hz. İsa ölükten sonra, onun "mahiyeti" hakkında tartışmaların çıktıgı sıralarda gerçekleşmesi de mümkündür. çünkü Hz. İsa'nın "mahiyeti" hakkında tartışma çikaranlardan bir kısmı, ona Allah diyordu, bir kısmı da Allah'ın oğlu olduğunu savunuyorlardı. İşte bu grup Hz. İsa hakkında küfre düşmüştür. Diğer bir grup ise Hz. İsa'nın öğretilerine iman ettiler, biz de bu iman edenlerle, düşmanları arasında çıkan çatışmada iman edenleri destekledik de iman edenler düşmanlarına karşı zafer kazandılar.²³

Dikkat edilirse Hristiyan mitolojisile boş ve yozlaşmış inançların etkisinde kalmayan müfessirlerin ve yazarların Hz. İsa'nın öldüğünü

Mahmûd b. es-Şerîf, *el-Edyân fi'l-Kurân*, s.209; el-Merâgî, *Tefsîru'l-Merâgî*, III/165, VII/64; XVII/30; Muhammed İzzet Derveze, *el-Kur'ân ve'l-Mübesîrûn*, s.407; Muhammed İzzet Derveze, *et-Tefsîru'l-Hadîs*, VIII/108; XI/216; Muhammed Tahir b. Âşûr, *Tefsîru Tahrîr ve't-Tenvîr*, III/258; Süleyman Ateş, *Kur'ân-i Kerîm Tefsîri*, I/448-449; Kuşeyrî, *Lataifî'l-İşâret*, Varak: 52a, İstanbul Millet Ktp., Feyzullah Efendi Kolleksiyonu, No:224 (Yazma); ورافق عن نعوت البشرية و مطهرك مر ادادتك بالكلية ayrica bkz.Muhammetlzzet Tahtâvî, *en-Nasrâniyyetü ve'l-Îslâm*, s.218

²² Hüseyin Atay, *Kur'an'a Göre Araştırmalar I-III*, s.53-54.

²³ Mâturîdî, *Te'vîlâtü Ehli's-Sünne*, 592a, Raşid Ef. Ktp. No:47.

savunduğunu görüyoruz.

Brahmanizm, Budizm, Hinduizm gibi dinlerde ölüp dirildikten sonra canlı olarak bedeniyle birlikte göye yükselme mitolojileri vardır.²⁴ Bir kişinin ölüp dirildikten sonra diri olarak bedeniyle birlikte göye yükseldiğini, sonra kurtarıcı olarak tekrar dünyaya geleceğini iddia edenler mitolojik bir inanç taşıdıkları gibi, bir kişinin diri diri göye yükseldiğini, sonra kurtarıcı olarak tekrar dünyaya geleceğini iddia edenler de yine aynı türden bir inanç taşımaktadırlar. Hz. İsa ile ilgili anlatılar da yukarıdaki mitoslarla benzerlik taşımakta ve sağlam bir temele dayanmamaktadır. Kur'an'ın verilerine göre Hz. İsa'nın öldüğü kesindir. Berzah ayetine göre ölenlerin ikinci kez dirilmesi de kiyametten önce olamayacaktır²⁵ öyleyse o, göye çıkamamıştır. Ayrıca Hz. İsa'nın öldükten sonra dirildiği yönünde hiçbir İslâm eserinde kayıt yoktur. Sadece Hristiyanların bugünkü İncillerinde vardır. Kur'an'ın verileri Hz. İsa'nın göye çıkışmasına engel olduğuna göre, kiyametten önce Hz. İsa gökten inecektir, Mehdi ile işbirliği kurup Deccal'ı öldürecek²⁶ şeklindeki hadislerin uydurma olduğunu yönünde kanaate varabiliriz.

İslâm hadis edebiyatında yer alan Mehdi ve Mesih Deccal inancının temelinde siyasal yalanların rolü vardır. Bununla ilgili birkaç örnek verelim: Güya Hz. Peygamber Emevilerin yanına gelmiş, Mehdinin Emeviler arasından çıkacağını söylemiş, Emevilerin Mehdisinden övgüyle söz etmiştir.²⁷ Güya Hz. Peygamber Abbasilerin yanına gelmiş, Mehdinin Abbasiler arasından çıkacağını söylemiş, **Abbasilerin bayrağı gibi Mehdinin bayrağının da siyah olacağını söylemiş** Abbasilerin yanında Abbasilerin

²⁴ Muhammed Vasfi, *el-Mesîhu ve't-Teslîs*, s.155-163; Tantâvî Cevherî, *el-Cevâhir*, III/225-234; Muhammet İzzet Tahtâvî, *en-Nasrânîyyetü ve'l-İslâm*, s.56-57, 104, 106; Abdulkerim el-Hatip, *el-Mesîh fi'l-Kur'ân*, s.195; Mahmûd b.eş-Şerîf, *el-Edyân fi'l-Kurân*, s.218.

²⁵ Mü'minun, 23/99-100

²⁶ İbn Hacer el-Heytemî, *el-Kavlî'l-Muhtasar*, s.18; Kurtubî, *et-Tezkire*, s.701-702.

²⁷ Ethem Ruhi Fiğlahı, "Mesih ve Mehdi İnançı Üzerine", *AÜİFD*, C.25, s.213-214; a.mlf., *Çağımızda İtikâdî İslâm Mezhepleri*, s.286-287; Philip K.Hitti, *Tarihu'l-Arap*, s.352; Abdül'Mecid en-Neccar, *el-Mehdi b.Tumert*, s.240-241; Vloten, *Emevî Devrinde Arap Hâkimiyeti*, s.72; Ebu'l-Ferec el-İsfahânî, *Kitabu'l-Agâñî*, XVII/258-259; Sa'd Muhammed Hasan, *el-Mehdiyyetü fi'l-İslâm*, s.177; Ahmed Emin, *Duha'l-İslâm*, III/238-239.

²⁷ İbrahim Sarıçam, *Emevî Hâşîmî İlişkileri*, s.394.

lerin Mehdisini övmüş, Emevilerin Mehdisinin adam öldürecekinden ve zina edecekinden bahsetmiştir.²⁸ Yine Hz. Muhammed Emevilerin yanına gitmiş Abbasilerin siyah kıyafeti yerine cehennemde ateşten elbise giyeceklerini söylemiştir.²⁹ Dikkat edilirse uydurma hadislerde Emeviler ve Abbasiler siyasal yalan uydurma eylemine girişirken Hz. Muhammed'i çelişik sözler söyleyen kişi konumuna düşürmekten kaçınmamışlardır. Zamanla çeşitli hadis kaynaklarına geçen bu uydurma hadisler, Müslümanlar arasında Mehdi mitosunun yayılmasına yardım etmiştir. Mehdi ile ilgili anlatılarda bir yandan, Hz. İsa'nın gökten inip Mehdiyle işbirliği kurup Deccal'ı öldüreceği anlatılırken³⁰ diğer yandan da Hz. İsa'dan başka Mehdi olmadığı söylenmektedir.³¹ Böylece Hz. Muhammed ne dediğini bilmeyen çelişkili sözler sahibi biri konumuna düşürülmeye. Her grup kendilerine göre Mehdi tanımlamış, bu Mehdilerin yaşıları farklı, çıkacağı yerler farklı farklıdır. Bir bakıyorsunuz Mehdi Fâtımîşteiriliyor,³² bir bakıyorsunuz Emevileştiriliyor,³³ bir bakıyorsunuz Abbasileştiriliyor.³⁴ Bütün bu bilgileri Hz. Muhammed'e mal etmenin Yüce Peygamber'in şahsiyetine bir saldırısı olacağının kanaati hâsil olmaktadır.

Hz. İsa'nın Emevilerin başşehri Şam'in doğusundaki Ak Minare'ye incetiği yönündeki rivayet³⁵ de uydurmadır. Çünkü Hz. Peygamber'in sağlığında Ak Minare yoktu. Ak Minare'nin bulunduğu yerde Roma mabedi vardı. Bu mabet Hz. Peygamber'in vefatından üç yıl sonra camiye çevrildi, minareler ise Hz. Peygamber'in ölümünden 85 yıl sonra yapıldı.

²⁸ Kurtubî, *et-Tezkire*, 693-694, 702-703; es-Sülemî, *Ikdü'd-Dürer*, s.111.

²⁹ Nu'aym b.Hammad *el-Mervezî*, *Kitâbu'l-Fîten*, I/310, 313-314, 366; Sadık Cihan, *Uydurma Hadislerin Doğu ve Sosyo-Politik Olaylarla İlgisi*, s.170-173.

³⁰ İbn Hacer el-Heytemî, *el-Kavlü'l-Muhtasar*, s.18; Kurtubî, *et-Tezkire*, s.701-702.

³¹ İbn Mâce, Sünen, *Kitâbu'l-Fîten* 36, Bab:24, hn.4039, II/1341; Ali el -Kaârî, *Risâle-i Mehdi*, s.18; Kurtubî, *et-Tezkire*, s.701.

³² Ebû Davud, Sünen, *Kitâbu'l-Mehdi*, hn.:4284; İbn Mâce, Sünen, *Fiten*, Bab:34, hn.: 4086, 2/1368; Süyûtî, *Urfî'l-Verdî*, Varak:12a ; Sefârinâ, *Ahvâlü Yevmi'l-Kiyâmeti*, s.17.

³³ Sa'd Muhammed Hasan, *el-Mehdiyyetü fi'l-Îslâm*, s.177; Ahmed Emin, *Duha'l-Îslâm*, III/238-239.

³⁴ Ahmed Ziyâuddîn Gümüşhanevî, *Ramuz el-Ehadîs*, Trc. Abdülaziz Bekkine, I/236, hn:20; Suyûtî, *Urfî'l-Verdî*, Varak:12a; İbn Hacer el-Heytemî, *el-Kavlü'l-Muhtasar*, s.16.

³⁵ Muslim, *Fiten*, Bab: 20, hn.: 110/2937; Ebû Dâvud, Melâhim, Bab:14, hn.4321 IV/117.

İslâm'da ilk minare ise Hz. Peygamber'in ölümünden 47 yıl sonra yapılan Kahire'deki Amr b. Âs Camii'nin minaresidir.³⁶ Hz. Peygamber'in Emevî Mescidi'nden ve Ak Minaresinden söz etmesinin tarihi bilgilere ters düşüğünne göre, Hz. İsa'yı Emevî Mescidi'nin Ak Minaresine indirenlerin hangi tarihte bu tür rivayetleri uydurdukları, bu tür rivayetleri dinleyenlerin zamanında minare mevcut olduğu için minare hakkında soru sormadıkları daha rahat anlaşılabilir.

İslâm hadis edebiyatına sızmış olan Deccal inancının da Kur'an'la bağlantısı olmadığı gibi, Kur'an'ın getirdiği tevhid inancını itibarsızlaştırmaya yönelik tarafları da vardır.

Ahmed b.Hanbel'in (v.241/855) Müsned isimli eserindeki Deccal hadisine göre, Deccal Allah'lık iddiasında bulunacak,³⁷ Allah'lığına inanılmak için ölüleri diriltme mucizesi gösterecek, bazı kişilerin babasını, kardeşlerini, develerini diriltecek. Bu yolla da bazı kişiler Deccal'e iman edecekler.³⁸

Şimdi baştan aşağı şirk kokan bu mitolojik rivayetin eleştirisine geçelim: Yüce Allah bir taraftan kendisine ortak koşmayı ve şirk önlerek için peygamberler gönderecek, diğer taraftan şirkin yaygınlaşmasını sağlamak için mucizelerle desteklenmiş Deccal'ı mı gönderecek? Yüce Allah bu tür saçmalıklar yapar mı? Yüce Allah sevgili peygamberi Hz. Muhammed'e bile vermediği mucizeyi Deccal'e mi verecek? Konuyu biraz daha açacak olursak:

Bir gün müşrikler toplanarak Hz. Muhammed'in yanına gelirler ve derler ki: Ey Muhammed! Aslında biz sana iman edeceğiz, fakat senin peygamber olup olmadığından şüphe ediyoruz, eğer mucize göstererek

³⁶ Dinler Tarihi Ansiklopedisi, I/217; Philip K.Hitti, *Tarihu'l-Arap*, s.329-330; Tâlib Yâzîcî, "Emeviyye Camii", *DÂA*, XI/108-109; Ali Arslan, *Büyük Kur'ân Tefsiri*, III/559; İbn Kesîr, *Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm*, I/583; ayrıca bkz. Azîmâbâdî, 'Avnî'u'l-Mâ'bûd Şerhu Sünnet-i Ebî Dâvûd, XI/448; Tâhirî'u'l-Mevlevî Olgun, *Müslümanlıkta İbâdet Tarihi*, s.63; Semavi Eyice, "Amr b.Âs Camii", *DÂA*, III/81-82; Tâlib Yâzîcî, "Emeviyye Camii", *DÂA*, XI/10

³⁷ Ahmed b. Hanbel, Müsned, V/ 221-222.

³⁸ Ahmed b. Hanbel, Müsned, III/367-368, VI/455-456; Müslim, Fiten, Bab: 20, hn.: 110-(2937), IV/2250, a.e., Fiten, Bab: 21, hn.: 112/2938; Süyûtî, *Nüzûlü Isâ*, s.76.

bizim şüphemizi giderirsen, sana iman edeceğiz derler. Müşriklerin istediği mucizeler şunlardır: Gözümüzün önünde göge çik, gökten bir kitap indir veya gökten başımıza taş yağıdır, melekleri gözümüzün önüne getir veya yerden su fişkirt veya altından bir evin olsun. Müşriklerin bu ve benzeri istekleri karşısında inen ayete göre, ey Muhammed onlara de ki, ben peygamber olan bir insandan başka birimiyim ki bunları yapayım.³⁹ “Allah'ın “başlarına gökten taş yağımasını, elem verici azap getirmesini”⁴⁰ teklif ediyorlardı. Hz.Peygamber inkârcıların istedikleri doğrultudaki mucizeleri gerçekleştirememiş,⁴¹ mucizenin Allah'ın isteğine bağlı olduğunu, kendi adına mucize göstermek gücünde olmadığına dair vahyi⁴² bildirmiştir. *Dikkat edilirse Yüce Allah, Hz. Muhammed'e bile vermediği mucizeyi, uydurma hadise göre kendisine ortak koşan Deccal'e vererek Deccal'i ilahilik konumuna yükseltiyor.*

Hz. Muhammed'den üç asır sonra yazılmış, bazı hadis kitaplarına bakıyoruz onlar da Deccal'in ilahlığına destek veriyorlar ve Allah'la Deccal'i karşılaştırıyorlar ve neticede şu kanaate varıyorlar: Allah'la Deccal arasında tek göz farkı vardır. Yüce Allah'ın iki gözü sağlam, Deccal'in ise bir gözü sağlam⁴³ diyor. Ahmed b. Hanbel'inki gibi bu rivayetler de mitolojik unsurları yansittiği gibi, İslâm inancıyla uyuşmayan tehlikeli bir sapmayı ifade etmektedir. Çünkü bu rivayetler “Gözler Yüce Allah'ı idrak edemez... Yüce Allah'ın benzeri hiçbir şey yoktur.” (En'âm, 6/103; Şûrâ, 42/11.) ayetlerine aykırıdır.

Yine bazı hadis kaynakları incelendiğinde, Deccal ve Hz. İsa, imanın kabul olmayacağı tarihte çıkıyor,⁴⁴ buna rağmen Hz. İsa, insanları İslâm dinine davet ediyor. İman kabul olmayacaksız Hz. İsa'nın İslâm'a davet

³⁹ İsrâ, 17/90-93; Enfâl, 8/32.

⁴⁰ 8.Enfâl/32.

⁴¹ 8.Enfâl/33; 10.Yûnus/20; 13.Râ'd/7; ayrıca bkz.Derveze, Kur'an'a Göre Hz.Muhammed'in Hayatı, şev.M. Yolcu, I/381, II/263, 270, 274.

⁴² 6.En'âm/7, 109, 111; 3.Âl-i İmrân/184.

⁴³ Buhârî, Fiten, Bab:26, VIII/103; Buhârî, Kitâbu Bedî'l-Halk, Bab:62, IV/141; Müslim, I/155, İman, Bab:75, hn.274 ; IV/2247, Fiten, Bab:20, hn.100-(169).

⁴⁴ Müslim, Kitâbu'l-üman, Bab:72, hn.:249-(158); Müslim, Fiten, Bab: 20, hn.: 110-(2937), IV/2250; Ali el-Kârî, *Risâle-i Mehdi*, s.24.

etmesinin⁴⁵ ne anlamı kalır? Başka kaynaklarda da Hz. İsa'nın ikinci gelisinden sonra, kuyunun su ile dolduğu gibi yeryüzünün İslâm'la dolacağından söz ediliyor.⁴⁶ Bu tür çelişik ifadeleri Hz. Muhammed'e yüklemek teolojik açıdan büyük sorunlar içermektedir. Müslim'de Deccal Medine'ye giremez denmiş⁴⁷ ve Medine'deki İbn Sayyad adındaki bir kişinin Deccallığinden şüphelenilmiştir.⁴⁸ En güvenilir hadis kitabı diye tanıtlan kitaplarda böylesi tutarsızlıklara yer verilirse, diğer hadis kitaplarında Deccalin eşegenin kulağının gölgесinde 70 bin kişi barınacak⁴⁹ şeklinde ifadelerin geçmesi normal olur.

Sonuç

Kur'an'ın verilerinden "Hz. İsa ölmüştür, kıyametten önce dirilmeyecek" sonucunu çıkartabiliriz.

Makalede örnek verdigimiz kişilerin ölümü teveffi kelimesiyle anlatılıyor, kimse onların eceliyle öldüğüne karşı çıkmıyor. Sira Hz. İsa'ya gelince onun ölümü de Kur'anda "teveffi" kelimesiyle anlatılıyor, fakat her nedense bu kelimeye ölmeli, bedeniyle göge yükseldi, anlamı veriliyor. Kur'an'ın diğer ayetleri H z. İsa'nın öldüğüne şahitlik ederken bu kelimenin anlamını tek kişi lehine değiştirmenin arka planında iyi niyetin ve sağlam bir zihniyetin yattığını söylemek mümkün gözükmektedir. Aksine, Hz. İsa ile ilgili teveffi kelimesi, Hz. İsa'yı tanrı ya da tanrıının oğlu zannedip, onun ölümüne ihtimal vermeyenlere reaksiyon olarak onun eceliyle öleceğine vurgu yapan bir kelimedir.

Kur'an'a göre Hz. İsa'nın yeri bellidir. O, normal ölümle ölmüş ve ruhu da Allah'a yükselmiştir. Yine Hz. İsa'nın mitolojik anlamda kutsal donanımlı Mehdi ve Deccalle de ilgisi yoktur.

⁴⁵ Kurtubî, *et-Tezkire*, 762.

⁴⁶ Abdurrezzak es-Sanâ'î, *el-Musannef*, XI/401, hn.20844.

⁴⁷ Buhâri, Fiten, Bâbu la Yedhûlî'd-Deccâlü el-Medînête, IX/60-61; Müslim, Fiten, Bab: 21, hn.:112 2938; Tecrîd-i Sarîh Tercemesi ve Şerhi, VI/240.

⁴⁸ Müslim, Fiten, Bab: 19, hn.: 85-(2924) ve hn.: 95-(2930), IV/2244.

⁴⁹ Âhir Zaman, *Deccal ve Ye'cûc Me'cûc Hakkında Bir Risâle*, vr. 205a.

Hadis kültürüne gelince, uydurma hadisler Kur'an'ın verilerinin önüne geçirilmiş ve Kur'an'ın bu tür hadislere uyarlanması için zorlama yorumlar yapılmıştır. Fakat bu tür hadisler hem kendi içinde tutarlı olmadığı gibi, hem Kur'an'la hem de tarihi verilerle uyum sağlayamamıştır.

Kur'an'ın Hz. İsa'nın doğduğuunu, peygamberlik yaptığınu ve çarmıha gerilme yoluyla değil de eceliyle öldüğünü yazmasına rağmen, onun Mehdi ve Deccal gibi kutsallık süsü verilen hayal ürünü varlıklarla ilişkilendirilmesi, Kur'an dışı kültürlerin Kur'an'ın önüne geçirilmesiyle oluşmuştur. Mehdi ve Deccal kültürü Kur'an öncesinde vardı. Bu kültürler, daha çok insanlar üzerinde siyasal arka planlı etkiler oluşturabilmek için yayılmış yalanlardır.

Siyasal baskıyı devam ettirmek isteyenlerin bu tür yalanlara gereksinimleri düşünülebilir. Fakat bu tür yalanların baştan aşağı dürüstlüğü ögyptleyen Kur'an'la uzlaştırılmasının pek de doğru olmayacağı kanaatine varılmıştır.

Tüm bu anlattıklarımızdan hareketle şunu söyleyebiliriz: Hz. İsa diğer peygamberler gibi bir beşerdir, yaşamış ve ölmüştür. Mehdi ve Deccal rivayetleri sağlam dayanaktan yoksundur. Mehdi ve Deccalin Hz. İsa ile ilişkilendirilmesi ise Kur'an'ın verilerine ters düşmektedir.

Kaynakça

- Abdurrezzak es-San'anî (v.211/827), Ebû Bekir Abdurrezzak b. Hemmam es-San'anî, *el-Musannef* (Tahkik ve tahrîc:Hâbîburrahman el-A'zamî), XI, Beyrut 1972.
- Âhir Zamanda Mehdi, Deccal, Ye'cûc-Me'cûc Zuhuru Hakkında Risale*, s.89b, Süleymaniye Ktp., Zühdi Bey Bölümü, No:96/2, Konu:297.4=94.35 (Yazma).
- Ahmed Emin(v.1374/1954), *Duha'l-Îslâm*, III, 10.baskı, Mısır 1936.
- Ahmet b.Hanbel, *el-Müsnef*, I-IV, Çağrı Yayınları, İstanbul 1982.
- Ahmet b.Hanbel, *el-Müsnef*, I-IV, Çağrı Yayınları, İstanbul 1982.
- Ali el-Kârî, *Risâle-i Mehdi*, Yrsz. ts.
- Arslan, Ali, *Büyük Kur'an Tefsiri (Hüllâsatü't-Tefâsîr)*, III, İstanbul ts.

- Atâurrahîm, Muhammed, *jesus Prophet of Islam*, England 1977.
- Ateş, Prof.Dr.Süleyman, *Kur'ân-i Kerîm Tefsîri*, I-II, Yeni Ufuk Neşriyat, İstanbul 1995.
- Ateş, Prof.Dr.Süleyman, *Kur'ân-i Kerîm Tefsîri*, I-II, Yeni Ufuk Neşriyat, İstanbul 1995.
- Azîmâbâdî, Ebu't-Tayyib Muhammed Şemsü'l-Hak (v.1911), 'Avnü'l-Ma'bûd Şerhu Sünen-i Ebî Dâvûd (Nşr. Abdurrahman Muhammed Osman), I-XIV, 2.baskı, Medine 1969.
- Buhârî, Ebû Abdillah Muhammed b.İsmâîl (v.256/870), *el-Câmiu's-Sâhîh*, I-VIII, Misir 1296.
- Cihan, Prof.Dr.Sadık, *Uydurma Hadislerin Doğuşu ve Sosyo-Politik Olaylarla İlgisi*, 2.baskı, Samsun 1997.
- Derveze, Muhammedîzzet (v.1984), *et-Tefsîru'l-Hadis*, I-XII, Dîmaşk 1961-1963.
- Derveze, Muhammedîzzet, *el-Kur'ân ve'l-Mübeşşirûn*, 3.baskı, Beyrut 1979.
- Ebû Dâvud, Süleyman b. Eş'as es-Sicistânî(v.275/888), *es-Sünen*, I-IV, Beyrut ts.
- Ebu'l-Ferec el-İsfahânî (v.356/967), *Kitabu'l-Agânî*, Tahkik: Abdü's-Settar Ahmed Ferrac, XVII, Beyrut 1959. Elmalih M.Hamdi Yazır(v.1361/1942), *Hak Dini Kur'an Dili*, I-IX, İstanbul 1979.
- 188** Ethem Ruhi Fiğlalı, "Mesih ve Mehdi İnançı Üzerine", *AÜİFD*, c.25, s.213-214.
- OMÜİFD** Eyice, Prof.Dr.Semavi, "Amr b.Âs Camii", *DÎA*, III/81-82, İstanbul 1991.
- Fahruddîn er-Râzî (v.606/1209), *Tefsîr-i Kebir*, trc. Prof.Dr.Suat Yıldırım, Prof. Dr.Lütfullah Cebeci, Doç.Dr.Sadık Kılıç, Öğretim Görevlisi: C.Sadık Doğru , I-XXIII, 1.baskı, Ankara 1989.
- Fiğlalı, Prof. Dr.Ethem Rûhi, *Çağımızda İtikâdî İslâm Mezhepleri*, 3.baskı, Selçuk Yayıncıları, Ankara 1986. Gümüşhanevî, Ahmed Ziyâüddîn (v.1311/1893), *Ramuz el-Ehadîs*, trc. Abdülaziz Bekkine, I-II, İstanbul 1982.
- Hatip, Abdulkârim, *el-Mesîh fi'l-Kur'ân ve't-Tevrât ve'l-Încîl*, 2.baskı, Beyrut 1976.
- Hitti, Prof.Dr. Philip K.(v.1978), *Tarihu'l-Arap*, 9.baskı, Beyrut 1994.
- İbn Aşûr, Muhammed Tahir(v.1393/1973), *Tefsîru Tahrîr ve't-Tenvîr*, I-XXX, Tunus 1984.
- İbn Hacer, Ahmed Şîhâbuddîn b.Hacer el-Heytemî(v.974/1567)), *el-Kavlu'l-Muhtasar fî Alâmâti'l-Mehdî'l-Muntazar*(Tahkik:Mustafa Âşûr), Riyad ts.
- İbn Kesîr, *Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm*, I-IV, Beyrut 1981
- İbn Mâce, Ebû Abdillah Muhammed b.Yezîd el-Kazvinî(v.275/888), *Sünen*, I-II, Fuad Abdülbâki neşri, Mısır 1952-53
- İbn Sa'd (v.231/845), *et-Tabâkâtü'l-Kübrâ*, I-VIII, Beyrut 1960.
- Încil-i Şerif ile Tefsiri, I, Osmanlıca Matbu ts. Raşid Ef. Ktp. No: 19628.
- Konyalı Mehmet Vehbi (v.1949), *Hü'lâsatü'l-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân*, II, 4.baskı, Üçdal Neşriyat, İstanbul 1967..
- Kurtubî, *et-Tezkire fî Ahvâli'l-Mevtâ ve Umûri'l-Âhira*, 1.baskı, Beyrut 1985

- Kuşeyrî, *Lataifü'l-İşâret*, Varak: 52a, İstanbul Millet Ktp., Feyzullah Efendi Kolleksiyonu, No:224 (Yazma)
- Mahmûd b.eş-Serîf (Dr.), *el-Edyân fi'l-Kurân*, 5.baskı, Riyad 1984.
- Mâturîdî, Ebû Mansûr, *Te'vîlâtü Ehli's-Sünne* (*Te'vîlatu'l-Kur'an*), yazma, Raşid Ef. Ktp. No: 47.
- Mâturîdî, Ebû Mansûr, *Te'vîlâtü Ehli's-Sünne* (*Te'vîlatu'l-Kur'an*), yazma, Raşid Ef. Ktp. No: 47.
- Merâgî, Ahmed Mustafa(v.1371/1952), *Tefsîru'l-Merâgî*, I-XXX,, 1.baskı, Mısır 1946.
- Mervezî, Ebû Abdillah Nu'aym b.Hammad (v.288/901), *Kitâbu'l-Fîten* (Tahkîk: Semir b.Emin ez-Züheyri), I-II, 1.baskı, Kahire 1991.
- Meydânî, Prof.Abdurrahman, *Tarih Boyunca Yahudi Oyunları* (Mekâyid Yahûdiyye Abra't-Târih), çev.Enver Günenç, Şule Yayınları,İstanbul 1993.
- Muhammed Vasfi (Dr.), *el-Mesîhu ve't-Teslîs*, 1.baskı, Mısır 1937.
- Neccar, Dr.Abdü'l-Mecid, *el-Mehdi b.Tumert*,1.baskı, Mısır 1983.
- Nesâî, Ebû Abdirrahman Ahmed b. Ali b. Şuayb(v.279/892), *Sünenu Nesâî*, I-VIII, Mısır 1930.
- Reşîd Rızâ, Muhammed(v.1354/1935), *Mecelletü'l-Menar*, I-XXVIII, Mısır 1912-1928.
- Sa'd Muhammed Hasan, *el-Mehdiyyetü fi'l-İslâm münzü Akdemü'l-Usûr hatta'l-Yevm*, 1.baskı, Mısır 1953.
- Müslim, Ebû'l-Hüseyin Müslim b. el-Haccac(v.261/875), *Sahîhu Müslim*, I-VI+I, Beyrut 1955.
- Sarıçam, Doç.Dr.İbrahim, *Emevî Hâsimî İlişkileri*, TDVY, Ankara 1997.
- Sefârinî, Muhammed (v.1188/1774), *Ahvâlü Yevmi'l-Kiyâmeti ve Alâmetîha'l-Kübrâ*, 2.baskı, Beyrut 1986 Tâhiru'l-Mevlevî Olgun, *Müslümanlıkta İbâdet Tarihi*(Nşr. Abdullah Işıklar), 2.baskı, Bilmen Basimevi,İstanbul 1963
- Sülemî, Yusûf b. Yahyâ b. Ali b. Abdilazîz el-Makdisî, (v.685/1286), *Ikdiü'd-Dürer fi Ahbâri'l-Muntazar*, Tahkik: Dr. AbdulfettahMuhammed el-Hulv, 1.baskı, Kâhire 1979.
- Süyûtî, Celâlüddin Abdurrahman b. Ebi Bekr(v.911/1505), *Urfü'l-Verdî fi Ahbâri'l-Mehdî*(yazma), Raşid Efendi Ktp. No:975/1..
- Tahtâvî, Muhammet İzzet, *en-Nasrâniyyetü ve'l-İslâm*, 2.baskı, Nşr. Mektebetü'n-Nûr, Misir 1987.
- Tantâvî Cevherî (v.1940), *el-Cevâhir fi Tefsîri'l-Kur'ân-i Kerîm*, I-XXVI, 2.baskı, Mısır 1350h..
- Tirmizi, Ebû Îsâ Muhammed b.Îsâ b. Sevra(v.279/892), *Sünenu't-Tirmizî*, I-V,İstanbul 1981
- Vloten, Gerlof Van (v.1903), *Emevî Devrinde Arap Hâkimiyeti Şia ve Mesih Akîdeleri Üzerine Araştırmalar* (Recherches Sur La Domination Arabe Le Chiitisme et

Les Croyances Messianiques Sous Le Khalifat des Omayades), çev. Mehmed Said Hatiboğlu, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara 1986.
Yâzîcî, Prof.Dr. Tâlib, "Emeviyye Camii", *DÎA*, XI/108, İstanbul 1995.
Zebîdî, Zeynüddîn Ahmed b.Ahmed Abdillatîf (v.893/1488), *Sahih-i Buhâri Muh-tasarı Tecrid-i Sarîh Tercemesi* (Mütercim ve şârihi:Kamil Miras), I-XII, 8.baskı, DİBY, Ankara 1986.

